

برای مردم غیزانیه

امیررضا فخری

مروزی نویس

کتاب غیزانیه روایتی سه روزه است از بی آبی بخشی از خوزستان مظلوم، بادیستی مستندگونه از هر آنچه دیده و شنیده شده. نویسنده بعد از سوژه کرونا در کتاب زندگی در روزهای قرمز، منتشر شده در سال ۱۴۰۰، همزمانی این موضوع را با معضل بی آبی پیوند می زند و به دل بخش غیزانیه اهواز مشتمل بر ۹۰ پارچه آبدی می رود تا بی آبی را حس و درک کند. ادبیات همیشه مأمی برای بیان هنرمندانه مشکلات و معضلات جامعه بوده. گاه با بیان رفتارهای اجتماعی یا رفتار دولت ها در قبال مردم، مشکلات را به زبان های گوناگون به رشته تحریر می شود درآورد.

نویسنده غیزانیه هم که سابقا با روایات روزنامه نگارانه او آشنا هستیم، با تصمیمی، غیزانیه ای واقعی و واضح را به تصویر می کشد و ما را با مشکلات مبهم کننده این مردم شریف همراه می سازد. غیزانیه برای بسیاری از مردم ایران در یک بازه زمانی فقط چند روز از اعتراضات مردمی نسبت به بی آبی بود که آن هم بعد از مدتی به فراموشی سپرده شد.

در جامعه ای که عده ای از ساکنینش به خاطر منافع شخصی از بیان حقایق، سر باز می زنند، نویسنده جوان ما با قلمی روان، خواندنی و شفاف که البته همچون گذشته به عمل گرایی پایبند بوده، خود را شنونده مشکلات فراوان مردم اصیل غیزانیه خوزستان می کند و کتاب منتشر شده حاصل این دیده ها و شنیده ها و زیست است.

دغدغه اصلی نویسنده بیان مشکلات ابتدایی مردمی است که خود مشاهده می کند و همه اینها ظاهرا برایش پرسشی در ذهن ایجاد می کند که چرا با وجود مالکیت بزرگترین پتروشیمی های ایران در استان خوزستان، مردمش باید از مایه حیات قطع امید کنند و در وضعیت آب جیره بندی باشند؟! کتاب غیزانیه خود نوری است ساطع شده از آنچه از زندگی واقعی در خوزستان می گذرد.

کتاب گاه به ظاهر به مثابه دوربین روی دست از پشت، سوژه را دنبال می کند. انگار نویسنده می خواهد از چراها و نق زدن ها فاصله بگیریم و به پروسه ها برسیم تا درکی ملموس از معضلات پیدا کنیم. اینجاست که وطن دوستی نویسنده مشخص می شود. این که بحران آب را دغدغه می داند و بی پروا با مردم شریف آن خطه در موقعیت های گوناگون روبه روی می شود و پای درد دل شان می نشیند و قهوه می خورند. همراهی مخاطب با نثر ساده و پاکیزه کتاب و پرهیز از کلمات نامفهوم، خود ارتباطی عمیق و حسی ما با وضعیت آن مردم صبور برقرار می کند. امید به روزی که آب، این حداقل زندگی، در غیزانیه خوزستان برقرار شود.

جایگاه قفسه کتاب

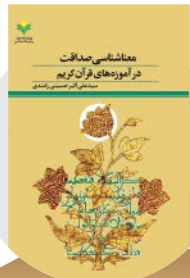
ضمیمه کتاب | ۱۷ بهمن ۱۴۰۲

سردبیر: میثم رشیدی مهرآبادی
مدیر هنری: حمیدرضا خاتونی
صفحه آرا: مجتبی دهقانی
جلد: سپهر سهامی فرد
ویرایش عکس: زرناز حسینی
ویراستار: اکبر فکری

همکاران این شماره:
فاطمه سادات میراحمدی،
سعیده اسداللهی، محمد رضا
خراسانی زاده، مهدی کرفی، زینب زارع
سید علی اصغر عبدا... زاده، سمیرا
چوبداری، الهام قاسمی، امیر سیرجانی
امیررضا فخری و زینب گل محمدی

تلفن گویا: ۲۳۰۰۴۴۴۴
JAMEJAM.NEWS
کد پستی: ۱۹۱۱۶۱۸۴۱۳
info@jamejamdaily.ir

- نویسنده: سید علی اکبر حسینی رامندی
- انتشارات: نشر پژوهشگاه علوم و فرهنگ اسلامی
- قیمت: ۲۵۰ هزار تومان

روابط اجتماعی سالم از ملزومات اعتماد و اطمینان میان افراد جامعه است؛ چنین اعتمادی نیازمند فراگیری فضیلت های اخلاقی است. در نظام اخلاق اسلامی، از میان فضایل، صداقت نقشی متفاوت و اساسی در تضمین روابط اجتماعی سالم دارد؛ آیات و روایات پرشماری به تبیین اهمیت، ضرورت و پیامدهای صداقت اختصاص یافته است. هدف این نوشتار، تحلیل معناشناختی «صداقت» در گستره آموزه های قرآنی است. معناشناسی شاخه ای از دانش زبان شناسی است که به تحلیل واژه ها و جمله های متن می پردازد و معنای واژه ها و جایگاه و ترکیب های هر یک از واژه ها را با توجه به نظام معنایی حاکم بر متن آشکار می سازد.

- نویسنده: سید محمد میرموسوی
- انتشارات: قدر ولایت
- قیمت: ۳۵ هزار تومان

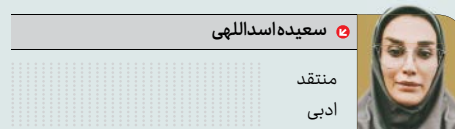

مأمون عباسی وقتی از ترند انتصاب تحمیلی ولایت عهدی امام رضا علیه السلام، طرفی نیست، بارها به فکر قتل امام برآمد. یک بار چندین مرد شمشیر زن را مأمور کرد تا غافلگیرانه به حضرت بتازند و او را در میان شمشیرهای خود قطعه قطعه کنند اما... چه گذشت در میانه این شمشیرها و شمشیرزن ها؟ حکایت جالبی است. سید محمد میرموسوی این حکایت را به شیوایی در کتاب «تیغ بر آفتاب» نگاشته است و خانم زهرا بغلانی تصویرگری آن را انجام داده اند. این کتاب برای گروه سنی ۱۰+ تولید شده است. موسسه فرهنگی هنری قدر ولایت «تیغ بر آفتاب» را در قطع خشتی و ۱۶ صفحه چهاررنگ منتشر کرده است.

فرامرز

■ برای داستان بلند «جایی که هستم» به قلم جومپا لاهیری و ترجمه غزل قربان پور

سفر درونی زن میانسال

«تیبور دری» نویسنده معاصر مجارستانی بر این عقیده است که نوعی نایمنی درونی مقدمه لازم برای هر کار هنری است. بدین صورت که هر اثر هنری حاصل پیروزی بر نایمنی های درونی است و آن اثری موفق تر است که نایمنی هنرمند عمیق تر و در عین شمول، خاص تر باشد. به واقع کنجکاوی می تواند پربارترین صفت هنرمند و عنصر برانگیزنده اثر هنری باشد. اثری که چیزی را تایید یا رد نکند، تصویرپذیر نیست اما مسائلی که اثر هنری، به صرف بودنش، مطرح می کند، آیین های است که جهان در آن منعکس می شود. بحران لازمه آفرینش است چنان که اگر نباشد، هنر می میرد. هر نویسنده ای که می خواهد دست به قلم ببرد، مطمئن است که می تواند چیزی بگوید که هیچ کس پیش از او نگفته است و می تواند آن را به شیوه ای کاملا تازه و متفکرانه بیان کند.

رولان بارت ادبیات را وسیله ای بی علت و غایت می داند زیرا هیچ ضمانت اجرایی ندارد، خود را به جهان عرضه می دارد بی آن که هیچ جبری از دنیای خارج وجود آن را تأیید یا توجیه کند. بنابراین عمل نوشتن را نمی توان محدود کرد. از این رو نویسنده همچون صنعتگری است که به جد مشغول ساختن شیء درهم پیچیده است. داستان بلند «جایی که من هستم» به زبان ایتالیایی توسط جومپا لاهیری، نویسنده آمریکایی هندی تبار نوشته شده است. داستان حول محور زندگی زن میانسالی است که حرکت و سفر را از خویش خویشتن خویش آغاز می کند. شخصیتی که در مواجهه با کشمکش ها و تناقض های درونی اش گذشته را با زوگویی می کند و تأثیر اتفاق های پشت سرادر سراسر زندگی اش به وضوح برای خواننده آشکار می سازد. راوی تغییر را با جابه جایی می پذیرد. گویی گذرا گذشته، شروع تولدی خود خواسته است. لاهیری، نویسنده هوشمندی است که با ظرافت ایده را از ابتدا

تا پایان بندی حفظ کرده و با پرداختن به جزئیات به داستان معنا و عمقی غیرقابل انکار بخشیده است. با حرکت زمان و تغییر فصل ها در طول یک سال، حال درونی راوی هم متغیر می شود و این ارتباط با طبیعت و پیوند نیروهای طبیعی با برانگیختگی او، عنصر پیش برنده داستان است. لاهیری از آن دست نویسنده های دغدغه مندی است که به بررسی انسان و مضامین پیرامون آن می پردازد. مجموعه داستان وی با عنوان «مترجم دردها» در سال ۲۰۰۰ برنده جایزه های پولیتزر شده است. زبان و نثر لاهیری در این کتاب همچون دیگر آثار وی ساده و روان است، گرچه ترجمه دقیق و متعهد به متن غزل قربان پور در تأثیر این کتاب نقشی اساسی دارد.

جومپا لاهیری با نام نیلانا سودشنا، زاده ۱۱ ژوئیه ۱۹۶۷ در لندن، نویسنده آمریکایی هندی تبار است. لاهیری با نخستین اثرش، مجموعه داستان مترجم دردها (۱۹۹۹)، برنده جایزه ادبی پولیتزر در سال ۲۰۰۰ شد. همچنین نخستین رمان او به نام همانم (۲۰۰۳) در ساخت فیلمی به همین نام در سال ۲۰۰۷ مورد اقتباس قرار گرفت.

پدر و مادر لاهیری از مهاجران هندی (بنگالی) بودند که از کلکته به لندن مهاجرت کرده بودند. پدر جومپا کتابدار دانشگاه بود. او در لندن به دنیا آمد؛ خانواده اش وقتی که وی سه ساله بود به آمریکا مهاجرت کردند و به این ترتیب جومپا در رود آیلند آمریکا بزرگ شد. مادر جومپا علاقه مند بود که فرزندان اش با فرهنگ بنگالی به خوبی آشنا باشند از همین رو آنها اغلب برای دیدن اقوام شان به کلکته می رفتند.

لاهییری با
نخستین اثرش
مجموعه داستان
مترجم دردها
(۱۹۹۹)، برنده
جایزه ادبی
پولیتزر در سال
۲۰۰۰ شد